

ROGALAND STATSADVOKATEMBETER

Justis-og beredskapsdepartementet
(sendes pr mail).

Deres ref: 16/7853

Vår ref: Haugnes

HØRINGSUTTALELSE – ENDRINGER I POLITIREGISTERLOVEN, ARKIVLOVEN OG STRAFFEPROSESSLOVEN – SLETNING I POLITIETS REGISTRE M.M

Jeg viser til høringsskriv av 15.desember 2016 og vil knytte noen kommentarer til forslaget om opphevelse av straffeprosessloven § 158, annet ledd 3. pkt.

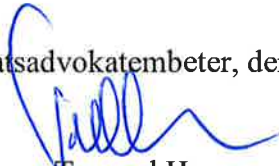
Jeg kan ikke se at fordelene med å oppheve denne bestemmelsen oppveier ulempene med en slik endring. Selv om visse forutsetninger er endret (det er nå teknisk mulig å slette disse opplysningene på Folkehelseinstituttets maskiner), så er det et reelt behov for at disse opplysningene ikke blir slettet. Vi har de siste tiårene sett en utvikling innen strafferettspleien med både teknisk og taktisk etterbehandling av saker en tidligere anså som reelt avsluttet. Den tekniske utviklingen gjør det mulig å komme nærmere svar enn en gjorde tidligere. Som en konsekvens av dette ser en stadig vekk begjæringer av gjenåpninger av straffesaker som har vært rettskraftige i årevis, ofte flere tiår. Det samme gjelder henlagte saker; vi har de siste årene sett flere alvorlige saker få en oppklaring grunnet at ny teknologi har vært anvendt.

Mangel på muligheter, grunnet tidsaspektet, til å imøtegå nye anførsler kan ofte være et tungt moment for å imøtekomme slike begjæringer. Da er det vanskelig å se en begrunnelse for at allerede sikret materiale skal slettes selv om saken formelt anses som oppklart/rettskraftig. Referanseprøvene fra vitner, f.eks vitner innenfor en bestemt krets, bosatt i et bestemt boligområde, kan være viktige selv om disse har utelukket vedkommende. Bli konklusjonene senere bestridt må de sakkyndige kunne gå til referanseprøvene for å kontrollere om det har skjedd feil. Ingen parter (unntatt den skyldige) er kjent med at disse bevisene slettes. En feilaktig dømt person får ikke en viktig premiss for domfellelsen vurdert dersom det skulle oppstå omstendigheter som setter et spørsmålsteget med domfellelsen, personer som står offer eller gjerningssted nære, og som er DNA-utelukket fra de mistenktes rekke, risikerer å få mistanken hengt over seg med påstander om at noe må ha vært gjort galt uten at dette kan bekrefte/avkreftes.

Det er vanskelig å se noen større praktiske eller økonomiske fordeler med forslaget. Heller ikke kan jeg se at det er noen viktige personvern hensyn knyttet til oppbevaring av disse prøvene. For det første er disse sikret grundig og det er minimal sjanse for at dette materialet skal komme på avveie. Hvis det likevel skulle skje, gir disse opplysningene ingen informasjon av verdi som kan kalles en fare for personvernet. Det nærmeste disse profilene gir av personopplysninger er kjønnsmerkøren og denne opplysningen, hvor viktig den er for enkeltindividet, er vel neppe den mest beskyttelsesverdige personlige opplysningen vi har.

På den bakgrunn synes det intet behov for den foreslåtte endring; heller det motsatte. Analyseinstitusjonen må kunne beholde prøvene, eventuelt at disse arkiveres på et annet egnet sted, for å dokumentere sin virksomhet, for også senere å kunne inntå for analysens konklusjoner er basert på korrekte premisser.

Rogaland statsadvokatembeter, den 26.januar 2017

Tormod Haugnes
Statsadvokat

Kopi: Riksadvokaten, postboks 8002 Dep, 0030 Oslo